

vilde være med til at stemme for den foreslaede Pension, idet jeg endog i høj Grad kunde have ønsket, at den kunde have faaet et fyldigere Udtryk. Jeg hører mig imidlertid ganske for, hvad jeg har hørt fra den højtærede Minister, og der skal fra min Side ikke ske noget Forsøg paa at faa Beløbet forhøjet.

Formanden: Der er ingen, der har begæret Ordet.

Det maa saa maasse blot være mig tilladt at sige, at de Medlemmer her i Salen, der have udtalt sig med Anerkendelse og Tak, have gjort det ikke blot i alle Medlemmers Navn her i Salen, men i alles Navn ogsaa uden for Salen. Det er i den almindelige Anerkendelse og Tak, at dette Lovforslag, som her foreligger, har sin Betydning. At tale om Undringsforslag synes heller ikke mig ret paa sin Plads, thi det, hvorpaa det kommer an, maa jo i ethvert Fald være den almindelige Bevidsthed her i Landet, hvorfor Lovforslaget overhovedet er Udtrykket, og som gør Dalgas' Minde uudsletteligt.

Lovforslagets Omgang til 2. den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af et nyt Departement under Indenrigsministeriet.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1465—66).

Sagen sattes under Forhandling.

Indenrigsministeren (Hørring): Det Forslag, her er Tale om, blev første Gang fremsat i Folketinget i Samlingen 1891—92. Det gaar ud paa at forøge Personalet i Indenrigsministeriet. Forholdet var den Gang dette, at der i Indenrigsministeriet, saaledes som det den Gang

bestod, var 2 Departementer, af hvilke det ene havde eet Kontor og det andet 3 Kontorer under sig. Forslaget gik ud paa at forøge Kammerne med et Departement og et Kontor. Som det vil vides, er der senere sket den Forandring, at Ministeriet er blevet delt. Det ene Departement og det ene der under hørende Kontor er blevet henlagt under et særligt Ministerium, Ministeriet for offentlige Arbejder. Det nuværende Indenrigsministerium har saaledes kun et Departement med der under hørende 3 Kontorer, og det er altsaa disse, hvorom Lovforslaget handler. Til det oprindelige Forslag var der søjet vidtløftige Motiver, hvori det var godtgjort, i hvor høj Grad Arbejdet var steget i Indenrigsministeriet i de sidste 10 Aar. Jeg skal tillade mig til nærmere Oplysning herom at anføre nogle ganske faa Tal. Arbejders Stigning kan maales først og fremmest ved Antallet af de indkommende og udgaende Sager, og da var i Aarene 1880—90 Stigningen af de indkommende Sager fra 6,400 til 10,200 og af afgaaende Ekspeditioner fra 12,600 til 18,300, altsaa en meget betydelig Stigning. Men imidlertid er det ikke bleven staaende derved i de Aar, der ere gaaede siden 1890 — det sidste Tal gjaldt dette Aar — Stigningen er vedblevet, og det endog meget betydeligt. Fra 1890—93 har Stigningen været omtrent den samme, som den var i det foregaaende Aaar. En anden Maalestof for Arbejdet er Ministeriets de daværende Departementers ordinære Budget. Det er jo klart, at jo større Summer, der skal administreres, desto større bliver Arbejdet i saa Henseende. For 1880—81 var det ordinære Budget omtrent 800,000 Kr., for 1890—91 2,200,000 Kr. og endelig er det for indværende Finantsaar 4,300,000 Kr. Stigningen er saaledes meget betydelig, og jeg tror ikke, jeg behøver at anføre mere end dette for at kunne udtale, at Arbejdet ikke alene er steget, men at det ogsaa er steget i en saadan Grad, at det ikke kan overkommes mere med de Kræfter, man har til Raadighed fra gammel Tid.

Nødvendigheden af at udvide har saaledes foreligget i flere Aar; men Lovforslaget, der, som jeg anførte, blev fremsat i Folketinget i 1891, har ikke tidligere naaet herop til dette høje Ting. Det er nu kommet